

af Nav. Sagen gaar vel saa videre til hans Forsatte; men han er dog den, der har det første Ord at sige i Sagen, og uagtet denne Mand siden kan rykke op til en meget vigtig Plads, vides der dog aldeles Intet om hans Stilling overfor Andre, der kunde komme i Betragtning; det ligger aldeles hen i en Taage. Gik det til her som andet Steds udenfor Ministerierne, idet en Embedsmand faar Kontorholdsogdtgjørelse og saa kan benytte paa det Kontor, hvem han vil, medens der ikke er Tale om, at den, der saaledes kommer ind paa et Netskontor, siden rykker op i den paagældende Embedsmands Stilling, saa var det noget Andet. Men her i Ministerierne foregaar der Udnavnelser, uden at nogen Bestilling opslaaes ledig, og der er den fuldeste Frihed til at tage, hvem man vil have; her er der derfor et Hul i Forvaltningen, idet der intet Ansvar er med Hensyn til de Mænd, der siden kunne faae en meget stor Betydning. Hvad selve dette Spørgsmaal angaar, at det varer for længe, inden de faae kongelig Ansættelse, da ønsker jeg kun, at det, hvis det sker i et større Omfang end hidtil, ikke skal kunne paaberaabes, som om det var Noget, Rigsdagen har foranlediget. Med Hensyn til Tallene maa jeg bemærke, at de ere nævnte af den ærede Minister som Gjennemsnitstal. Ja, det er ganske rigtigt, det ere de; men netop paa dette Punkt vil et Gjennemsnitstal næsten Intet sige. Enhver vil kunne forstaa, at naar der er et Kontor, hvor der er nogle ganske faa Mænd, der faae Ansættelse, ville disse kunne rykke op efter det samme Forhold som tidligere, og saaledes er det tilbels gaaet i det Ministerium, som den ærede Minister tidligere har styret. Hvor der derimod er et stort Antal af disse Bestillingsmænd, som Ministeren omtalte, ville disse Gjennemsnitstal, som Ministeren nævnte, aldeles ikke faae nogen Betydning, der svare de aldeles ikke til de virkelige Forhold.

Finantsministeren: Der var Noget af det, det ærede Medlem (Zahle) yttrede, som jeg virkelig ikke forstod, men som jeg dog ikke kan lade gaa ganske uændset hen. Saavidt jeg opfattede det, udtalte det ærede Medlem, at der ikke var nogen ministeriel Ansvarlighed med Hensyn til Antagelsen af de Arbejder, som blive lønede gennem Medhjælpssummerne, ligesom og, at der ikke var nogen ministeriel Ansvarlighed med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Mænd blive benyttede til Arbejdernes Fremme. Det er en stor Bidsfarelse; men jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem tænker sig det; jeg vilde gjerne have en noget nærmere Forklaring derom, for at jeg kunde svare derpaa. Der maa naturligvis være en ministeriel Ansvarlighed for Alt, hvad der sker under en Minister; det er jo dog en Selvfølge.

Zahle: Saafremt der maatte kunne foreligge et bestemt Tilfælde, der kom for Offentlig-

ligheden eller f. Ex. for Finantsudvalget, og der da vilde kunne blive Spørgsmaal derom, vilde man ganske vist henvende sig til den Minister, under hvem det forelaa. Dette er rigtigt; men der mangler for samtlige Tilfælde en Fremgangsmaade, som Offentligheden kan kontrollere. Saasnart man ser Tilfælde, hvor en Fader sidder i sit Kontor og da faar ansat — ja, lad mig sige det, jeg vil helst kalde det saaledes — sin Søn under sig, saa vil jeg sige, at det dog havde været rigtigt med Hensyn til Forretningernes Gang, om der var en Maade, hvorpaa det ved Opslag kunde gjøres bekendt, at der manglede Arbeidskraft til vedkommende Kontor, og at Arbejdet kunde søges af det og dem; thi der er Tilfælde — det har man Erfaring for — der se underlig ud i den Henseende. Den ærede Minister vil vistnok forstaa, at fra det Dieblit af, da man kom til Medhjælpssummerne, er det ikke i sin Orden, at der ikke foreligger Noget for Offentligheden til Veiledning om hvorledes disse Bestillingsmænd der dog rykke op og kunne rykke op til de vigtigste Poster, fra Først af blive antagne. Naar det sker ved en ligefrem — jeg vil ikke kalde det Tilfaarlig, men ved et ligefrem Stjøn fra den ærede Ministers Side, uden at nogen Plads har været opslaaet ledig, saa siger jeg, at der paa dette Punkt er et Hul i vor hele Forretningssang, som burde paa en hensigtsvarende Maade gives en anden Skikkelse.

Bojsen: Jeg tillod mig at rette et Spørgsmaal til den høitagtede Finantsminister, hvorpaa jeg ikke har modtaget noget Svar, og jeg skal derfor tillade mig at præcisere det noget næiere, da det muligvis har kunnet misforstaaes. Det var med Hensyn til den meddelte Oplysning om den store Nedgang af 1170 i de pensionsberettigede Embedsmænds Antal, at det forekom mig at ville være af Interesse, at vide, hvilken Rolle Hertugdømmernes Afstaaelse har spillet paa dette Punkt.

Finantsministeren: Naar jeg nærmere havde svaret det ærede Medlem paa den anden Side (Zahle), vilde jeg have tilføjet en almindelig Bemærkning til det ærede Medlem, som nu havde Ordet (Bojsen), men jeg kan gjerne tage denne først. Jeg tror ikke, at det vil være heldigt at komme ind paa Detaillen med Hensyn til den Maade, hvorpaa Listen er opgjort. Der er af den Mand, som med megen Omhu har udarbejdet den, givet udførlige Forklaringer med Hensyn til de forskellige Punkter, og naar der bliver nedsat et Udvalg, skulle ikke blot de nøgne Tal blive tilfillede Udvalget, men der skal tillige blive meddelt det Forklaringer med Hensyn til de enkelte Poster. — Lige overfor det ærede Medlem paa den anden Side (Zahle) vil jeg sige, at det virkelig fremdeles er uklart, hvad det ærede Medlem siger. Der maa bestemt adskilles mellem Forretningssangen og An-